

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

IV. Ad regem, non ad ecclesiam, pertinet, de rebus hereditariis iudicare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO CHRISTI 1179. tem ipsius vxoris mater fuerit machinata : fraternitati tuae,
&c. quatenus rei veritatem inquiras, & si tibi constiterit,
quod viuente vxore, pater prædicti R. matre ipsius publi-
ce abusus fuisset, eum spurium, & ab hereditate repellen-
dum, præsertim si mater ipsius in mortem prioris vxoris
fuerit machinata, decernas, quoniam inter se legitimum
matrimonium contrahere non potuerunt.

C A P. II.

Idem venerabili fratri N. episcopo Bathoniensi.

Ex coniectione E. mulieris, nobis innotuit, quod R.
quondam vir suus, a quo, sicut dicitur, fuit sine iudicio ec-
clesiae separata, dotem suam sibi reddere contradicit. Quia
vero indecens est, & a iuris ordine alienum, ut prædicta
mulier dotem suam amittat, fraternitati tuae, *&c.* quate-
nus si eadem mulier a prædicto viro, iudicio ecclesiae, sepa-
rata fuerit, ipsum moneas & inducas, & si necesse fuerit,
appellatione remota, ecclesiastica distictione compellas,
ut prædictæ mulieri dotem suam restituat, aut secundum
terræ consuetudinem, in præsentia tua iustitiae plenitudi-
nem exhibeat.

C A P. III. *Idem.*

Conquestus est nobis H. lator præsentium, quod quam-
dam mulierem neptem R. accepit in vxorem, & præfatus
R. ipsam exheredare conatur, eo quod ante desponsatio-
nem matris suæ nata fuerit: cum postea, prout dicitur, pa-
ter præfatæ mulieris, matrem ipsius acceperit in vxorem.
Inde est quod fraternitati tuae, *&c.* quatenus rei verita-
te diligenter inquisita & cognita, nullius appellatione ob-
stante, legitimam esse iudicetis, inhibentes prædicto R. ex
nostra & vestra parte, ne sæpedictæ mulieri vel heredibus
suis hac occasione super hereditate sua molestiam inferat
vel grauamen. Si autem contra inhibitionem nostam ve-
nire præsumperit, sublato appellationis remedio, eccle-
siastica seueritate percellatis.

C A P. IV.

Idem Londoniensi & Wigorniensi episcopis.

Causam quæ inter R. & F. super eo quod mater iam
Pppp iij

dicti R. dicitur non fuisse de legitimo matrimonio nata, agitari dignoscitur, experientiae vestrae iampridem commisimus terminandam. Verum quia in literis nostris inseri fecimus, ut saepetato R. possessionem omnium eorum, quorum possessor exxit, quando auus suus iter Hierosolymam proficisci arripuit, ante principalis causae ingressum faciatis appellatione cessante restitui, si eadem possessione fuisset per violentiam spoliatus. Nos attendentes, quod ad regem pertineat, non ad ecclesiasticam auctoritatem, de talibus possessionibus iudicare, ne videamuriuri & dignitati carissimi in Christo filii nostri H. regis Anglorum principis detrahere, qui (sicut accepimus) motus est, & turbatus, quod de possessionibus non scripsimus ei, cum ipsarum iudicium (ut afferit) ad se pertineat: volumus, & fraternitati vestrae mandamus, quatenus possessionum iura regi relinquentes, factum de principali causa, videlicet vtrum mater praedicti R. de legitimo matrimonio fuerit nata, plenius cognoscatis, & eam vel aliam secundum literarum nostrarum tenorem, appellatione remota, terminetis, licet incongruum videatur, ut matrimonium genitricis praefati R. impetratur, quod ea viuente, ut dicitur, non fuerit impeditum.

CA P. V. *Idem.*

Cum inter I. veterem conciuem nostrum & T. mulierem diuortii sit sententia canonice prolata, filii eorum, qui ante sententiam nati fuerunt, & ille qui tunc conceptus erat, non debent exinde sustinere iacturam, cum parentes eorum publice sine contradictione ecclesie matrimonium inter se contraxerint: iude est quod auctoritate apostolica statuimus, ut filii eorum, quos ipsi ante diuortium habuerunt, & qui conceptus fuerat ante latam sententiam, nihilo minus legitimi habeantur, & quod in bona paterna iure hereditario succedant, & de bonis parentum suorum nutriantur. Quocirca venerabilitati vestra, &c. quatenus praefatos filios memorati I. praedictae mulieris succedere in paterna bona, & exinde nutriti non prohibeatis; nec occasione diuortii in parentes eorum celebrati, eis a quoquam molestiam vel grauamina sustineatis inferri.